

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele ședinței
judecători

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând recursurile declarate de către Iagun Veronica și Coronciuc Olga,
în cauza de insolabilitate intentată față de Societatea cu Răspundere Limitată
„Volaris-Grup”, la cererea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția
Administrație Fiscală Botanică cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a
membrilor organelor de conducere a Societății cu Răspundere Limitată „ Volaris-
Grup” (în procedura falimentului simplificat) administratorului Coronciuc Olga și a
contabilului Iagun Veronica,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 august 2017, prin care a
fost admisă cererea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția
Administrație Fiscală Botanică cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a
membrilor organelor de conducere a Societății cu Răspundere Limitată „ Volaris-
Grup” (în procedura falimentului simplificat),

c o n s t a t ă :

Creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrație
Fiscală Botanică s-a adresat în instanța de insolabilitate a Curții de Apel Chișinău
cu cerere introductivă privind intentarea procedurii de insolabilitate față de
debitorul SRL „Volaris-Grup” cu sediul mun. Chișinău, str. Pandurilor, 21, of. 58.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2015, a fost admisă spre
examinare cererea introductivă depusă de creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat
mun. Chișinău, Direcția Administrația Fiscală Botanică, și s-a inițiat față de
debitorul SRL „Volaris-Grup” procedura simplificată a falimentului cu dizolvarea
debitorului.

În calitate de lichidator a fost desemnat Bevziuc Sergiu, deținătorul
Autorizației nr. 99 din 14 ianuarie 2015.

S-a ridicat dreptul de administrație al debitorului.

S-a obligat debitorul în cel mult 5 zile lucrătoare să predea în gestiunea patrimoniului către lichidator împreună cu actele de constituire, procesele-verbale ale adunării membrilor cooperativei, cu certificatul de înregistrare, cu documentele contabile, actele auditorului și ale organelor fiscale, documentele interne, ștampila și alte acte ale activității cooperativei.

S-a stabilit termenul limită pentru creditori, de înregistrare a cererilor de validare a creanțelor, pentru întocmirea tabelului definitiv, de 30 de zile calendaristice de la data intrării în procedura simplificată de faliment.

S-a stabilit termenul de verificare a creanțelor de către lichidator și întocmire a tabelului definitiv de 15 zile lucrătoare de la expirarea termenului de înregistrare a cererilor de validarea creanțelor, adică până la 25 august 2015.

S-a obligat lichidatorul să efectueze notificările prevăzute de art. 35 alin. (2) și (4) din Legea insolvenței și să prezinte instanței spre aprobare raportul final și bilanțul de lichidare pentru data de 15 octombrie 2015 ora 14:00 în sediul Curții de Apel Chișinău, mun. Chișinău str. Teilor 4.

La 10 februarie 2017, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Botanică, a înaintat cerere cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere ale SRL „Volaris-Grup”, solicitând emiterea unei hotărâri de atragere la răspundere subsidiară a Olgăi Coronciuc - fondator unic și administratorul debitorului SRL „Volaris-Grup” în proces de faliment simplificat și a contabilului Iagun Veronica și încasarea în mod solidar a creanțelor fiscale în sumă totală de 378 616,56 lei.

În motivarea cereri, creditorul a indicat că valoarea totală a datoriilor identificate potrivit tabelului definitiv al creanțelor constituite în total suma de 378 616,56 lei, iar potrivit raportului lichidatorului bunuri incluse în masa debitoare a SRL „Volaris-Grup”, nu există.

Susține că, potrivit informației primite de la organele de resort privind activitatea debitorului SRL “Volaris Grup”, s-a stabilit că întreprinderea se află în incapacitate de plată, astfel neavând posibilitatea de a-și onora obligațiunile față de creditori, fapt confirmat inclusiv prin actul de control nr. 5-671017 din 26 martie 2015 al IFS mun. Chișinău, prin care s-a stabilit că:- nu se confirmă sumele reflectate ca supraplăți cu datele evidenței contabile; prezentarea cu informații neautentice a dării de seamă (Forma IRV09) pentru L/03/2012, fapt ce nu a generat obligații suplimentare față de buget; -neprezentarea dărilor de seamă fiscale obligații suplimentare față de buget; 30 de cazuri pentru perioada anilor 2012-2015, fapt ce nu a generat obligații suplimentare față de buget; -diminuarea venitului impozabil pentru anul 2011 cu 44.641 lei și majorarea pierderilor fiscale cu 564.031 lei; - întocmirea neconformă a declarației persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător pentru A/2011 fapt ce nu a generat obligații suplimentare față de buget; -prezentarea cu informație neautentică a dării de seamă (Forma TL 13) pentru T/2/2013, fapt ce nu a generat obligații suplimentare față de buget;- majorarea impozitului pe venit din salariu în perioada L/03/2012 cu 154 lei.

Menționează că, administratorul și unicul fondator al debitorului SRL „Volaris Grup” - Coronciuc Olga și contabilul SRL „Volaris Grup” - Iagun Veronica se fac responsabile de modul în care activa întreprinderea, gestionând activele societății. Or, acestea în pofida faptului că, prestau servicii de selecție și

plasare a forței de muncă, activități ale agențiilor de voiaj și ghizi, activități de consultații pentru afaceri, activități ale serviciilor și consultațiilor juridice precum și alte activități recreative, din 22 februarie 2000 au înregistrat restanțe considerabile față de bugetul de stat de prin anii 2008 - 2009, iar la 21 decembrie 2011 acestea erau în mărime de 308 084,92 lei, cu toate acestea și-au continuat activitatea, care într-un final a dus în mod vădit la incapacitate de plată a întreprinderii.

Remarcă creditorul că, administratorul și unicul fondator al debitorului SRL „Volaris Grup” - Coronciuc Olga și contabilul SRL „Volaris Grup” - Iagun Veronica, cunoscând că societatea se află în incapacitate de plată, au ignorat cerințele art. 10 al Legii insolvenței, conform căruia urmau să depună imediat cererea introductivă de intentare a procesului de insolvență a întreprinderii fondate, obligație reflectată inclusiv și în art. 72 alin. (7) al Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată.

Invocă IFS mun. Chișinău că, din analiza datelor parvenite de la lichidator se concluzionează că, debitorul nu și-a îndeplinit această obligație, de depunere în termen a cererii introductive, iar conform dispozițiilor art. 14, alin. (2)-(4) și art. 248, alin. (1) din Legea insolvenței, persoanele care, în conformitate cu legislația în vigoare, au dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut de lege.

Prin urmare, susține creditorul că, odată ce a apărut unul din temeiurile specificate în art. 10 din Legea insolvenței, conform art. 14, alin.(3), debitorul era obligat să depună cerere introductivă, iar termenul maxim de depunere a acesteia este de 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate. Cu atât mai mult, că potrivit art. 159 alin. (4) din Legea insolvenței, răspunderea subsidiară a administratorului SRL „Volaris Grup” - Coronciuc Olga și contabilului SRL „Volaris Grup” - Iagun Veronica este posibilă și necesară, având în vedere lipsa bunurilor în masa debitoare a SRL „Volaris Grup”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 august 2017 a fost admisă cererea IFS mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Botanică cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Volaris-Grup” (în procedura falimentului simplificat) administratorului Coronciuc Olga și a contabilului Iagun Veronica, s-a încasat în mod solidar din contul membrilor organelor de conducere SRL „Volaris-Grup” (în procedura falimentului simplificat) administratorului Coronciuc Olga și a contabilului Iagun Veronica suma de 378 616,56 lei, care urmează a fi transferați pe contul bancar de acumulare gestionat de lichidatorul Bevziuc Sergiu și taxa de stat în sumă de 11 358,49 lei.

La 01 septembrie 2017, Coronciuc Olga, a depus recurs împotriva hotărârii menționate, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate cu remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea recurată, considerând-o neîntemeiată, emisă cu interpretarea în mod eronat a legii, încălcarea normelor de drept material și fără a fi elucidate pe deplin toate circumstanțele cauzei.

Cu referire la prevederile art. 248 alin. (5) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, susține că este neîntemeiată și prescrisă extinctiv cererea de

atrageră la răspundere a membrilor organelor de conducere a debitorului, deoarece termenul de 3 ani stabilit pentru depunerea cererii de angajare a răspunderii speciale nu poate începe a curge decât după intentarea procesului de insolvență, iar termenul de 2 ani reglementat de aceeași normă este prevăzut pentru calculul limitelor temporale în care au fost comise acțiunile enumerate la alin. (1) al art. 248 anterior intentării procesului de insolvență.

Or, însăși IFS mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Botanică insistă că temeiul de insolvență al SRL „Volaris-Grup” există încă de la 21 decembrie 2012 când exista datoria față de bugetul public național în sumă de 308 084,92 lei.

Menționează că ignorând circumstanțele cauzei, nu a fost stabilit în ce constă culpa sa or, creditorul IFS mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Botanică, nu a adus nici un argument plauzibil că debitorul a folosit activele întreprinderi în interes personal.

Apreciază drept pripite concluziile instanței de judecată, deoarece derivă din examinarea superficială a împrejurărilor ce permit constatarea existenței sau lipsei temeiurilor de tragere la răspundere subsidiară a fiecărei persoane vizate în parte.

Mai mult, invocă că instanța de insolvență fără lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care ar fi în coroborare cu normele de drept material aplicabile cazului, a conchis că cererea formulată de lichidator în vederea atragerii sale la răspundere subsidiară este întemeiată și urmează a fi admisă.

La 30 august 2017, prin trimitere poștală, a depus recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 august 2017, Iagun Veronica, solicitând admiterea recursului și casarea hotărârii contestate.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea recurată, considerând-o ilegală, iar acțiunea înaintată de IFS mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Botanică neîntemeiată și tardivă.

Relatează că instanța de judecată la judecarea pricinii, urma să indice actul prin care a fost constatată sau demonstrată fapta sa culpabilă, Or, ea nu a folosit activele întreprinderii și nu este autorul altor acțiuni care ar servi drept temei de atrageră la răspundere subsidiară.

Astfel, recurenta consideră că instanța nu a aplicat prevederile art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă deoarece hotărârea contestată nu are nici un suport probatoriu, de către creditor nefiind probate și motivate în mod corespunzător circumstanțele pe care le invocă drept temei a acțiunii înaintate.

A indicat că afirmația creditorului precum că contabilul debitorului nu a depus în termen de 30 de zile cererea introductivă în instanța de insolvență pentru intentarea insolvenței este neîntemeiată. Or, IFS mun. Chișinău nu a indicat data de când SRL „Volaris-Grup” este insolvent sau în incapacitate de plată pentru a calcula respectivul termen de 30 de zile.

A notat că instanța nu a aplicat prevederile art. 248 alin. (5) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în conformitate cu care măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvență, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvență. Deci, acțiunea înaintată, este o acțiune prescrisă extinctiv, deoarece termenul de 3 ani stabilit pentru depunerea cererii de angajare a răspunderii speciale nu poate

începe a curge decât după intentarea procesului de insolabilitate, iar termenul de 2 ani reglementat de aceeași normă este prevăzut pentru calculul limitelor temporale în care au fost comise acțiunile enumerate.

Pentru considerentele enunțate, conchide că hotărîrea recurată este contrară circumstanțelor pricinii și normelor de drept material și procedural.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărîrile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolabilitate.

Conform art. 8 alin. (1) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărîrile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Articolul 248 alin. (6) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 prevede că hotărîrile adoptate pe chestiuni ce vizează răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

Drept urmare, instanța de recurs constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 30 august 2017 și 01 septembrie 2017 împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 18 august 2017, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, Recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile neîntemeiate și care urmează a fi respinse cu menținerea hotărîrii instanței de insolabilitate din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanță, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum denotă actele pricinii, în cauza civilă la cererea introductivă a Inspectoratului Fiscal de Stat, Direcția Administrare Fiscală Botanică cu privire la intentarea procedurii de insolabilitate față de SRL „Volaris-Grup”, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Botanică, a depus cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a administratorului și unicului fondator a SRL „Volaris-Grup” în proces de faliment simplificat Coronciuc Olga și a contabilului Iagun Veronica, încasarea în mod solidar a creanțelor fiscale în sumă totală de 378 616,56 lei.

Fiind investită cu examinarea pricinii în cauză, instanță de insolabilitate, prin hotărîrea din 18 august 2017, a admis cererea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Botanică cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Volaris-Grup” (în procedura falimentului simplificat) administratorului Coronciuc Olga și a contabilului Iagun Veronica, și a dispus încasarea în mod solidar din contul membrilor organelor de conducere a SRL „Volaris-Grup” (în procedura falimentului simplificat) administratorului Coronciuc Olga și a contabilului Iagun Veronica suma de 378 616,56 lei, care urmează a fi transferați pe contul bancar de acumulare gestionat de lichidatorul Bevziuc Sergiu și taxa de stat în sumă de 11 358,49 lei.

Instanța de recurs constată ca legală soluția dată de instanța de insolvabilitate în sensul admiterii cererii Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Botanica privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului și fondatorului SRL „Volaris-Grup” (în procedura falimentului simplificat) Coronciuc Olga și a contabilului Iagun Veronica, și încasarea de la acestea în mod solidar a sumei de 378 616,56 lei.

În susținerea opiniei enunțate se vor reține prevederile art. 247 alin. (1) și alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

La caz, prezintă relevanță și prevederile art. 248 al Legii insolvabilității care indică că dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14; i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

La acest segment instanța de recurs remarcă prevederile alin. (3) al normei enunțate care statuează că dacă administratorul insolvabilității/lichidatorul a omis să formuleze acțiunea în cauză, iar răspunderea consemnată la alin. (1) amenință să se prescrie, comitetul creditorilor poate cere instanței de insolvabilitate să fie autorizat a introduce acțiunea prevăzută la alin. (1).

Același articol la alin. (4) prevede că, în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au

lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.

(5) Măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

(6) În toate cazurile, asupra acțiunii prevăzute la alin. (1), instanța de insolvabilitate se pronunță prin hotărâre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

Astfel, la judecarea cauzelor ce țin de intentarea procesului de insolvabilitate, legea care stabilește obligațiile organelor de conducere ale debitorului este Legea insolvabilității, care conform art. 1 alin. (2), este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăților de asigurări, fondurilor de investiții, companiilor fiduciare, organizațiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sânt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Analizând circumstanțele speței prin prisma normelor de drept invocate supra, instanța de recurs constată că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2015, SRL „Volaris-Grup” a fost declarată în stare de insolvabilitate, și s-a intentat procedura simplificată a falimentului față de debitorul SRL „Volaris-Grup”.

Potrivit tabelului definitiv consolidat al tuturor creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului, validate de instanța de insolvabilitate, creanțele validate și neexecutate față de creditori din lipsa masei debitoare constituie suma totală de de 380 274,16 lei.

De asemenea, din materialele cauzei, rezultă că debitorul SRL „Volaris-Grup” se află în incapacitate de plată, nu dispune de bunuri și nu va fi posibilă achitarea creanțelor creditorilor validați.

În acest sens creditorul debitorului SRL „Volaris-Grup”, în procedura falimentului simplificat- Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Botanica, în cererea de atragere la răspundere subsidiară a administratorului Coronciuc Olga și a contabilului Iagun Veronica, a menționat că nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate, și micșorarea activului societății se datorează administratorului SRL „Volaris-Grup” - Coronciuc Olga și a contabilului Iagun Veronica.

Or, din anul 2010 întreprinderea nu mai activează, nu a prezentat dări de seamă fiscale și financiare și nu a întreprins măsuri prevăzute de legislație privind stingerea restanței față de buget.

Astfel, unul din temeiurile pentru atragerea administratorului debitorului SRL „Volaris-Grup” - Coronciuc Olga și a contabilului Iagun Veronica la răspundere subsidiară este faptul că de către acestea nu a fost depusă cererea introductivă de

intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art. 14 din Legea insolvenței.

Suplimentar celor invocate a menționat Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Botanica, că culpa membrilor organelor de conducere ale debitorului a fost stabilită și prin faptul că cererea introductivă privind inițierea procesului de insolvență a fost înaintată de către IFS mun. Chișinău DAF Botanica, iar la data depunerii cererii introductive debitorul se afla în imposibilitatea satisfacerii integrale a creanțelor scadente, dat fiind faptul că creditorul IFS mun. Chișinău DAF Botanica a notificat prin scrisorile din 14 februarie 2014 și 07 octombrie 2014, atât pe administratorul statutar SRL „Volaris-Grup”- Coronciuc Olga, cât și pe contabilă Iagun Veronica despre existența datoriei față de Bugetul Public Național și despre necesitatea înaintării cererii introductive, or acestora le este imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, drept consecință a nerespectării prevederilor legale.

De asemenea, instanța apreciază critic argumentele invocate de recurente precum că nu a fost justificată atragerea la răspundere solidară a membrilor organelor de conducere, or, ține să menționeze că potrivit prevederilor art.248 alin. (4) din Legea insolvenței, în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvența debitorului.

Totodată, instanța nu va reține argumentele recurențelor privind tardivitatea înaintării cererii de atragere la răspundere subsidiară, or, la caz, termenul de 3 ani stabilit pentru depunerea cererii de angajare a răspunderii speciale nu poate începe a curge, decât după intentarea procesului de insolvență, iar termenul de 2 ani reglementat de art. 248 alin. (5) din Legea nr. 149 din 29 iunie 2012 este prevăzut pentru calculul limitelor temporale în care au fost comise acțiunile enumerate la alin. (1) al art. 248 anterior intentării procesului de insolvență.

Sub acest aspect, în speță se va reține că odată cu instituirea perioadei de observare față de debitorul insolvent s-au întreprins un șir de măsuri, ce s-a soldat cu întocmirea unui raport cu privire la stabilirea existenței temeiurilor de insolvență.

La fel, în cadrul derulării procesului de insolvență prin informațiile de la Registrele publice s-a constatat că debitorul insolvent nu dispune de careva bunuri care ar putea fi incluse în masa debitoare.

Conform art. 10 alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Conform art. 14 alin. (2) și (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă și în cazul în care: a) executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori; b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor.

Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2).

Conform art. 72 alin. (7) Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, în cazul apariției indiciilor de insolabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolabilitate dacă asociații nu vor acoperi pierderile.

Conform art. 14 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în față creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sînt trase la răspundere penală în conformitate cu legea.

Astfel, în condițiile textelor citate, contrar susținerilor recurentelor, instanța de recurs constată drept corectă mențiunea instanței de insolabilitate cu referire la faptul că conducerea SRL „Volaris-Grup”, era obligată să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10, iar conform alin. (3) debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor de intentare a procesului de insolabilitate.

Or, prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău 10 iulie 2015, a fost intentat procesul de insolabilitate în privința SRL „Volaris-Grup” cu inițierea procedurii simplificate a falimentului, iar Coronciuc Olga fiind administratorul SRL „Volaris-Grup” și Iagun Veronica fiind contabilă SRL „Volaris-Grup” la această dată, au cunoscut despre apariția incapacității de plată pînă la intentarea procesului de insolabilitate.

Prin urmare, se atestă temeinicia concluziilor primei instanțe privind încălcarea de către administratorul debitorului și contabilă SRL „Volaris-Grup” a obligației legale de a depune cererea introductivă, luând în considerație că cererea introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate a fost înaintată de către Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrarea Fiscală Botanică, iar la data depunerii cererii introductive debitorul se afla în imposibilitatea satisfacerii integrale a creanțelor scadente a creditorului Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrarea Fiscală Botanică.

Deci, la momentul respectiv debitorul nu dispunea de bunuri care ar acoperi cheltuielile procesului de insolabilitate și nici pentru a stinge o parte din creanțele creditorilor, nu dispune de capacități operaționale și funcționale viabile care i-ar asigura desfășurarea datoriilor față de creditor, fiind în imposibilitatea continuării activității.

Nu poate fi reținut argumentul recurentelor Coronciuc Olga și contabilă Iagun Veronica precum că cererea Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrarea Fiscală Botanică privind atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Volaris-Grup” în procedura falimentului simplificat este depusă cu încălcarea termenului de prescripție de 3 ani.

Aici se va remarca că, în speță a fost deja constatat faptul că cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere SRL „Volaris-Grup” a fost depusă cu respectarea termenului de prescripție de 3 ani, sau, hotărârea de intentare a procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Volaris-Grup” a fost adoptată la data de 10 iulie 2015, iar cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Volaris-Grup” în proces de faliment simplificat a fost depusă la data de 10 februarie 2017 or, cum rezultă din art. 248 alin. (5) Legea insolabilității, termenul de 3 ani stabilit pentru depunerea cererii de angajare a răspunderii speciale nu poate începe a curge decât după intentarea procesului de insolabilitate, iar termenul de 2 ani reglementat de aceeași normă este prevăzut pentru calculul limitelor temporale în care au fost comise acțiunile enumerate la alin. (1) al art. 248 anterior intentării procesului de insolabilitate.

Astfel, este de înțeles că o altă interpretare decât cea invocată supra nu poate fi acceptată, deoarece termenul de 3 ani începe să curgă de la data la care s-au cunoscut circumstanțele și persoanele cărora le poate fi imputată insolabilitatea, acest termen nefiind pasibil să curgă decât după intentarea nemijlocită a procesului de insolabilitate.

În aceste condiții instanța de recurs apreciază drept corecte concluziile instanței de insolabilitate că în speță sunt temeiuri suficiente de atragere la răspundere subsidiară a administratorului debitorului SRL „Volaris-Grup” – Coronciuc Olga și a contabilei Iagun Veronica.

Sunt lipsite de sens și apreciate critic de instanța de recurs susținerile recurentelor Coronciuc Olga și Iagun Veronica cu privire la faptul că nu le este imputabilă apariția stării de insolabilitate a SRL „Volaris-Grup”, iar Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrarea Fiscală Botanică nu a demonstrat acest fapt.

Aceasta deoarece, după cum corect a remarcat și prima instanță în speță s-a demonstrat cu certitudine existența temeiurilor pentru atragerea administratorului SRL „Volaris-Grup” – Coronciuc Olga și a contabilei Iagun Veronica la răspundere subsidiară, în temeiul prevăzut de art. 248 din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Este lipsită de esență și susținerea recurentelor precum că au fost interpretate și aplicate eronat prevederile art. 15, art. 247, art. 248 din Legea insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012, deoarece în confirmarea acestor susțineri nu au fost prezentate careva probe, respectiv nu pot fi reținute de instanța de recurs ca fiind întemeiate.

Alte argumente invocate în cererile de recurs declarate nu au relevanță deoarece nu denotă interpretarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural de către instanța de insolabilitate, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate și urmează a fi respinse.

De altfel, în lipsa probelor confirmative ce ar demonstra temeinicia solicitării înaintate, argumentele aduse în susținerea acesteia se vor aprecia ca declarative.

În asemenea circumstanțe, având în susținere și normele Legii insolabilității care reglementează răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului, precum și circumstanțele stabilite în speță, instanța de recurs constată ca întemeiată concluzia instanței de insolabilitate cu privire la cererea Inspectoratul Fiscal de

Stat, Direcția Administrarea Fiscală Botanică privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului SRL „Volaris-Grup” –Coronciuc Olga și a contabilei Iagun Veronica, fiind just dispusă încasarea în mod solidar din contul membrilor organelor de conducere SRL „Volaris-Grup” (în procedura falimentului simplificat) administratorului Coronciuc Olga și a contabilului Iagun Veronica suma de 378 616,56 lei.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărîrea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurente sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Iagun Veronica și recursul declarat de Coronciuc Olga și a menține hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se resping recursurile declarate de către Iagun Veronica și Coronciuc Olga.

Se menține hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 18 august 2017, în cauza de insolvență intentată față de Societatea cu Răspundere Limitată „Volaris-Grup”, la cererea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Botanică cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a Societății cu Răspundere Limitată „ Volaris-Grup” (în procedura falimentului simplificat) administratorului Coronciuc Olga și a contabilului Iagun Veronica.

Decizia este irevocabilă .

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

judecători

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Galina Stratulat